

PROLOG

EESTI NSV RIIKLIK AKADEEMILINE
OOPERI JA BALLETTITEATER

„ESTONIA”

„Luikede järv”

Ballett 4-jäs vaatüses.

P. I. Tšaikovski muusika. Libreto: V. Begitšev ja V. Geltser.

Lavastaja: VNFSV teeneline kunstitegelane, Stalini preemia laureaat
Vladimir BURMEISTER

Assistendid: A. KRUPENINA ja A. KOIT

Dirigent: ENSV teeneline kunstnik, Stalini preemia laureaat
Kirill RAUDSEPP

Lavakujundus ja kostüümid: Eldor RENTER

Kontsertmeistrid: Veera VETTING ja Rudolf TREIMANN

OSALISED:

Odette ja Otille	H. PUUR ✓
Prints	A. KOIT ✓
Valitsev printsess	E. RIPS ✓ A. OLO
Rotbart	V. HAGUS ✓ I. SILLA
Narr	D. SUR A. TSUGAI ✓

PROLOOG.

Odette ja Rotbart.

I vaatus.

Maatüdrukud: J. Arg, A. Petersons, I. Generalova, H. Kuusemets, M. Väljak, R. Raud, E. Posnjak, I. Kongas, M. Monakova, E. Kuskova.

Õukonna daamid: E. Joasoo või R. Tõško, A. Rüütel või E. Posnjak, I. Raksnevitš, Ü. Ulla, G. Raudsepp, H. Malling, A. Arak, I. Smirnova, S. Tamm, V. Viires, A. Olo.

Kavalerid: J. Viirg või U. Puusaag, A. Tšugai või A. Hanson, H. Palang, P. Roos, F. Morell, E. Ülevain, K. Saareke, H. Nielender, V. Kõllu, S. Nõmmik.

Pas de quatre: E. Joasoo või T. Mõtus, A. Rüütel või E. Posnjak, J. Viirg või U. Puusaag, A. Tšugai või A. Hanson.

Adagio printsiga: I. Raksnevitš, Ü. Ulla.

II ja IV vaatus.

Odette ja prints. Rotbart.

Kolm luike — Ü. Ulla, I. Raksnevitš, L. Vink, V. Leever, S. Tamm.
Neli luike — E. Joasoo, A. Rüütel, M. Väljak, E. Posnjak, H. Kuusemets.

Luiged.

III vaatus.

Mõrsjad: M. Väljak, S. Tamm, Ü. Ulla, A. Arak, I. Kobrinskaja, T. Mõtus.

Hispaania tants: ENSV teen. kunstnik **I. Põder** või **A. Petersons**, B. Blinov, H. Palang, P. Roos, U. Puusaag, H. Nielender, D. Šur.

Neapoli tants: **A. Rüütel** või **I. Generalova** või **H. Kuusemets**, I. Kongas, E. Kuskova, I. Smirnova, M. Monakova, T. Mõtus.

Ungari tants: **V. Leever** või **J. Arg**, H. Malling, G. Raudsepp, A. Hanson, K. Saareke, E. Ülevain.

Mazurka: **L. Vink** või **A. Ots** või **I. Raksnevitš**, **I. Silla** või **B. Blinov**, A. Petersons, A. Olo, I. Generalova, V. Viires, J. Viirg, G. Kivisalu, F. Morell, V. Kõllu, A. Tšugai, D. Šur.

Ottilie ja printsi adagio.

Printsi variatsioon.

Ottilie variatsioon.

Coda — kõik.

Luiged, õukondlased, fanfaristid, väikesed narrid, mõrsjate emad.

Orkestrisolistid: Hugo SCHÜTS või Rudolf MILLI (viilul), Martin LEVALD või Laine SIIM (cello), Silvia TOBIAS (I harf), Leili TAMBERG (II harf), Helmut ORUSAAR või Arnold PLEES (kornet).

Dekoratsioonid maalinud: Frits MATT, Albert VAHTRAMÄE ja Eldor RENTER.

Kostüümid valmistanud: Linda KAGOVERE

Grimmi ja parukad valmistanud: Valdur TOHERA, Valentina KRASNOVA, Salme PAIMRE ja Serafima GROMOVA.

Butafooria ja rekvisiit: Väino VAHTRIK ja Arnold MARIPUU

Lavastusala juhataja: Feliks KÜNNAPUU

Dekoratsiooniala juhataja: Feliks THALING

Lavameister: Georg ANNUS

Valgustustsehhi juhataja: Voldemar LOSS

Etenduse juht: Leida JOONSON.

«LUIKEDE JÄRVE»

PROLOOG.

Avaneb eesriie. Järve kaldal, kus elab õel võlur Rotbart, korjab noor printsess Odette lilli. Süngel, samblaga kaetud kaljul õitseb valge lill. Odettel tekib soov seda murda, kuid järsku elavneb kalju, ilmub võlur Rotbart, kes röövib Odette ja muudab ta valgeks luigeks.

I v a a t u s.

Mitte kaugel järvest, vanas lossis elab valitsev printsess koos unis-taja ja romantilise poja Siegfriediga.

Kord lõbutsedes oma sõprade hulgas näeb prints valgeid luiki len-damas järve suunas. Vaimustatuna neist uhkeist lindudest järgneb ta nelle.

II v a a t u s.

Jõudnud järve kaldale kohtab ta siin valgeid luiki — noori tütar-lapsi, keda õel võlur kunagi oma nõiavõimu abil on muutnud luikedeks. Kuupaistel ilmuvad järve kaldale võlutud tütarlapsed, nende hulgas Odette. Prints, vaimustatud Odette haruldasest ilust, armub temasse. Ka Odette tunded ei jää prints'i suhtes ükskõikseks ning lootes vastas-

tikkusele armastusele. Odette avaldab printsile kurja võluri saladuse: «Ainult see inimene, kes võlutut armastab, annab truuduse vande ja ka peab seda, võib neid päästa ja vabastada.» Prints vannub Odettele truudust ja lubab neid päästa.

Õel võlur aga jälgib noorte armastajate kavatsusi ja tal tekib kurl mõte sundida printsi murdma oma vannet.

III v a a t u s.

Valitseva printsessi — Siegfriedi ema vanas lossis peab prints valima endale mõrjsja. Kuid prints loobub mõrjsjaist, kuna nende hulgas ei leidu ühtegi Odette väärilist. Ilmub lossi õel võlur rüütel Rotbarti nime all. Ta toob endaga kaasa kurikavala Ottilie, kellel Odette välimus. Petetud sellisest sarnasusest valib Siegfried Ottilie endale mõrjsjaks. Kuri võlur juubeldab, kuna prints on murdnud oma vande Odettele. Samas tuleb kauguses nähtavale Odette kurb kuju. Nähes, et teda on petetud, ruttab prints järve kaldale.

IV v a a t u s.

Järve kaldal kurvad luiged-tütarlapsed on kaotanud lootuse vabandada võlust, kuna Siegfried ei pidanud Odettele antud truuduse vannet. Prints pole siiski unustanud antud lubadust, ta on endiselt truu oma armastuses Odette vastu ja palub temalt andestust.

Õel võlur, otsustanud hukata printsi, kutsub esile vihased looduse jõud. Tõuseb metsik torm, järv ujutab kaldad. Nähes, et printsi ähvardab surm, heidab Odette end kaljult printsi juurde möllavaisse laine-tesse. Õela võluri võim on seega hävitatud, ta hukkub. Odette, kes kunagi korjas järve kaldal lilli, tõuseb nüüd oma armsamaga tõusva päikese eredais kiirtes kaljule, mis oli varem õela võluri asupaigaks.

Hind 50 kop.